

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **M. C.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Hradci Králové, pob. Pardubice**, se sídlem ul. Československé armády 218, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pob. Pardubice ze dne 22. 12. 2014, č. j. 61 Ad 5/2014 - 44, o námitce podjatosti soudkyně JUDr. Petry Venclové

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové, pob. v Pardubicích JUDr. Petra Venclová **není vyloučena** z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 52 Ad 3/2015.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 3. 3. 2015 žalobu proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pob. Pardubice. Věc je vedena u tohoto soudu pod sp. zn. 52 Ad 3/2015. V žalobě vznesl žalobce námitku podjatosti soudkyně JUDr. Petry Venclové s tím, že jmenovaná si špatně vykládá čl. 90 Ústavy, přitom výtky vůči jmenované soudkyni spojuje žalobce se skutečností, že vydala usnesení, kterým žalobci nepřiznala osvobození od soudních poplatků.

Soudkyně JUDr. Petra Venclová ve svém vyjádření k vznesené námitce uvedla, že se necítí býti podjatá a není jí známa žádná skutečnost, ze které by mohl vyplynout důvod případných pochybností o její nepodjatosti.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům), o nichž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěžejně nalezla uplatnění

vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat širě, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezaujatý vztah. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (shodně též nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 370/04).

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávání věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Pro úsudek o podjatosti soudce a nemožnosti rozhodnout v důsledku toho nestranně a nezávisle není dostačující toliko obecné či subjektivní přesvědčení žalobce. Žádná žalobcem uvedená skutečnost, resp. obecný nesouhlas žalobce s rozhodovací činností jmenované soudkyně, nepředstavuje legitimní důvod pro vyloučení soudkyně z rozhodování věci.

Nejvyšší správní soud dospěl v posuzované věci k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro vyloučení soudkyně JUDr. Petry Venclové a je zcela v souladu se zásadou materiálního právního státu, aby soudkyně, již byla věc sp. zn. 52 Ad 3/2015 přidělena, ve věci rozhodla.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu